

NIESPORNY (3) *ai*

e oraz o jasne.

sg m N niesporny (1). ◇ [A niesporn(e)go.] ◇ L niespornym (1). ◇ f A niesporną (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. sporny.

1. *Nieskłonny do sporów; qui abest a contentione Cn (2) : áni też tego o nim żaden z Apóstołow nie piął. Co káždy bączny y niesporny Chriřtyánin z iego włáfnych łłow pozna CzechEp 280.*

[niesporny przeciwko czemu: zastali obecnego imp. Lanckoruńskiego i obaczyli go być niespornego przeciwko synodowym dekretem AktaSynod III 186.]

W przeni (1) : Pokoy torem wybornym W iáfnym vbierze/ umyśle niespornym. Wkoło niech buia GrabowSet T3v.

2. *Nie podlegający sporowi, bezsporny; qui extra controversiam est Cn (1) : moc iemu [prawu] wieczną przydáiemy/ chcąc áby we wżyřtkich řwyc rozdzielnościach/ fentenciách [...] wřtáwiczną zázždy y niesporną [irrefragabilem JanStat 1018] otrzymali moc SarnStat 952.*

Cf SPORNY

AK